

Jeg deler det ærede Medlems Mening med Hensyn til Spørgsmaalet om at sætte Befolkningen i Stand til at udnytte Statsbanerne. Jeg vil i den Anledning tillade mig at anbefale den højtærede Minister for offentlige Arbejder et Spørgsmaal, som der i det nordøstlige Sjælland er megen Interesse for at henvende til Ministeren. Man har der gentagne Gange forsøgt at faa en noget ændret Toggang paa Kystbanen, og jeg har gjort mig Umage for at sætte mig ind i de Krav, som der stilles. Da Ministeren allerede kender disse Krav, skal jeg ikke her omtale dem nærmere. Jeg kan ikke se rettere, end at de ere berettigede, og jeg skal henstille til den højtærede Minister at imødekomme dem, for saa vidt det paa nogen Maade er ham muligt.

Medens jeg retter disse Bemærkninger til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, vil jeg endnu nævne et Spørgsmaal, som vedrører ham, idet jeg vil spørge den højtærede Minister, om vi i Aar kunne vente et Forslag til Bevilling til Sikring af den jyske Kyst ved Bovbjerg som Fortsættelse af de allerede i lang Tid fortsatte Kystsikringsarbejder paa disse Steder. Jeg har ved Selvsyn søgt ogsaa i Aar at danne mig en Mening om dette Forhold. Jeg kan ikke se rettere, end at jo længere Tid man lader gaa hen, jo kostbarere bliver Gennemførelsen af denne Sikring. Da der altid maa gaa ikke ringe Tid hen mellem Bevillingens Givelse og det Tidspunkt, da den kan udføres, vil man ved en Udsættelse være saa meget mere udsat for, at der kan indtræde en Katastrophe, som det forekommer mig, vi maa søge at værges os imod for ikke at paadrage os et alt for stort Ansvar.

Efter at jeg har nævnt denne Art af Kystsikring, vil jeg ogsaa nævne en anden Art af Kystsikring. Ved den Lov om Kystfredning, som blev vedtagen paa Rigsdagen i Fjor, blev der aabnet en Dør, gennem hvilken man kunde komme til at skænke Spørgsmaalet om en Sikring af vore Kyster en større Opmærksomhed, end vi have skænket vore Kyster i Fortiden. Jeg vil minde om, at vi for 30—40 Aar siden havde en Embedsmand, som var udrustet med Interesser, som gik langt ud over det Embede, han var sat til at varetage. Det var afdøde Fyrinspektør C. F. Grove. Han skænkede Spørgsmaalet om Sikring af vore Kyster en høj Grad af Opmærksomhed. Han forfattede et Skrift, som han var saa opmærksom at forære

mig, og deri gjorde han gældende, at de Arealer, som Havet paa vore Kyster, den jyske Vestkyst ikke iberegnet, i Aarenes Løb berøvede vort Land, havde en Udstrækning som en stor Bondegaard's Areal. Jeg er af den Mening — og jeg støtter mig der til Ytringer af andre, der nu, som han den Gang havde, have Lejlighed til at følge, hvad der i saa Henseende foregaar —, at denne Bortskæring er i Tidernes Løb indenfor Skagen mere end fordoblet. Jeg har den Opfattelse, at det ret omfattende Stenfiskeri, som vi have tilladt, i Aarenes Løb under den mangelfulde Lovgivning, vi have haft, og fordi vi ikke have haft vor Opmærksomhed tilstrækkelig henvendt paa denne Sag, har været Grunden til, at vore Kyster i voksende Grad have lidt Skade. Jeg tror, at Øjeblikket er kommet til at tænke lidt over denne Sag. Skulde det vise sig, at det er Arealer af henimod et Par Bøndergaardes Størrelse, der aarlig skylles bort af vort Land, drejer Spørgsmaalet sig her altsaa om en Kapitalværdi af ikke ringe Omfang, og det vil sikkert være godt, at vi jo tidligere jo bedre komme til at tage os af denne Sag. Jeg mener, at Staten burde bære Udgifterne ved Kystfredningen i de fleste Tilfælde, i alt Fald kunde der kun i de Tilfælde, hvor det kan paavises, at det er til Fordel for private, være Tale om at paaligne disse noget af Byrden. Men jeg tror ikke, det vil være berettiget at gøre det i ret mange Tilfælde. Jeg tror heller ikke, det vil være berettiget i ret mange Tilfælde, at paalægge Kommunerne denne Byrde.

Nu er der ved Loven om Kystfredning aabnet den lille Dør, jeg talte om, idet der er givet de eventuelle Kystkommisioner Anvisning paa at gøre Indstilling, naar der findes Trang dertil, om, at Ministeriet tager denne Sag under Overvejelse. Jeg vil allerede nu henlede Opmærksomheden paa et Par Punkter ved Nordsjællands Kyster, hvor jeg har gjort mig megen Umage for at være kendt med Forholdene. Der er der ikke blot Tale om, at der skæres betydelige Arealer bort. Hvis det ikke drejede sig om andet, kunde det gerne være, at det Guld købtes for dyrt, som man vilde sikre ved Anvendelse af større Beløb til Hindring af Bortskæringen. Men der er paa disse Steder tillige Tale om, at det Materiale, som styrter i Vandet, idet det skylles ud af Bakkerne ved de stærke Paalandsstorme, føres af Strømmen langs Kysten hen til Øde-